

Тутакъ си ся чу истракваніе отъ иштеглеваніе на пещовѣтъ.

— Сега свѣщь.

Внезапно десеть лучерны (ламбы) ся запалихъ и въ тайнственикъ стаѣ свѣтъ като день. Вътрѣшността на стаѣтъ бѣше таквази щото можаше да накара и най-безстрашливийтъ человекъ да настрѣхне. Стѣнытъ бѣхъ черны; подирѣто (таванътъ) черъ; двѣ столѣны (масы) турены въ кѣтътъ на стаѣтъ черны. Тѣлътъ (дюшето) долу посланъ съ дебелъ рогозенъ постылкъ. На другѣтъ странѣ въ кѣтътъ ся виждаше устіе на пещъ, а вътрѣ въ пещѣтъ имаше свѣщь.

Щомъ свѣтъ въ стаѣтъ и мажне на брой тридесѣть и единъ съ лъжовны вѣсы (мустакъ), съ лъжовны брады, съ лъжовны носове и косичинцы (перуки) ся яви хъ стояще наредены отъ двѣ страны и посрѣдъ тѣхъ единъ другъ, на когото причудливото обѣкло описахмы въ началото на тѣзи глава. Лъжовныйтъ носъ който носеше очила които крыяхъ очитѣ му и косичникътъ, не оставя хъ и най-внимательныйтъ наблюдатель да разбере кой бѣше тойзи человекъ, на гласътъ на когото слѣпо ся повинухъ тѣзи които ся намѣрвахъ въ тайнственикъ стаѣ.

— Едното, рече той като са обърнѣхъ къмъ одного който сѣдеше далечъ отъ него.

Той приближи.

— Какво направи ты Гирджикъ?

— Свършихъ.

— Доказателство?

Гирджикътъ влѣзе въ устіето на пещѣтъ и извади та сложи на срѣдъ единъ тежкъ отварникъ, отвори го и злато изобилно ся изсипа врѣхъ еднакъ отъ столѣнытъ въ кѣтътъ.

— Петъ тѣ.

Человекъ който носеше притуренъ носъ доближи.